

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ
кѣлива

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»
за въ Книжеството е 16 л., за повнѣкъ съ прибавление на пощен-
скитѣ разноси.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ
се плаща

за 1 редъ въ стълбець отъ половинъ страници 30 стотинки

Писма за абонаменти и публикации
и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до
Администрацията му.

Год. VI.

СОФИЯ, сѣбота 3 ноемврий 1884 год.

Брой 101.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

По Министерството на Правосъдието.

Указъ

№ 147.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Нашия Министръ на Пра-
восъдието, представено Намъ съ доклада му отъ
22 октомврий 1884 год. подъ № 182,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да потвърдимъ присѣдата № 54 отъ 5 май
1884 година на Русенский апелативенъ съдъ,
чрезъ която Сали Кадировъ изъ с. Бжджръ-къой,
Провадийска околия, е осъденъ на смъртно нака-
зание чрезъ обѣсване, за предначертано убийство
на Коста Петковъ, заедно съ други свои съучаст-
ници, които сж осъдени на друго по легко на-
казание.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на
Нашия Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ Нашата ст. София на 22 октом-
врий 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣка на
НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Правосъдието: В. Радославовъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 182.

Господарю!

Съгласно съ чл. 31 отъ допълнението къмъ
Врѣмннитѣ Съдебни Правила, при това имамъ

честь най-покорно да представѣмъ на благоусмотрѣ-
нието на Ваше Височество преписъ отъ присѣ-
дата № 54 отъ 5 май 1884 год. на Русенский
апелативенъ съдъ, чрезъ която Сали Кадировъ,
Ахмедъ Османовъ Пашаоглу и Али Османовъ Са-
лиевъ, изъ с. Бжджръ-къой, Провадийска окол.,
сж осъдени — първия, Кадировъ, на смъртно на-
казание, втория Пашаоглу, на 15-годишенъ за-
творъ въ окови и послѣдния Салиевъ, на 7-го-
дишенъ затворъ, за предначертано убийство на
Коста Петковъ. Тая присѣда е утвърдена съ рѣ-
шението на Върховний Кассационенъ съдъ, за което
се прилага при това издадената на 17 августъ
1884 г. отъ същия съдъ резолюция по това дѣло.

Ако Ваше Височество благоволите да утвърдите
тая присѣда, моля да подпишете тукъ прило-
жений указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество, най-
покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 22 октомврий 1884 год.

Министръ на Правосъдието: В. Радославовъ.

ПРИСЪДА

№ 54.

Въ името на Негово Височество Александръ I
Българский Князь, Русенский апелативенъ съдъ
по углавното отдѣление, състоящъ отъ подпредѣ-
дателя Стоиль Д. Поповъ, членовѣтъ: Николай
Минковъ и Д. А. Кръстичъ, при подсекретаря
Добри Ив. Миневъ и въ присѣдствението помощ-
прокурора Георги Згуревъ, въ открито съдебно за-
сѣдание на двадесетъ първий априлий 1884 год.
слуша доложеното отъ подпредѣдателя углавно
дѣло №. 50 по описѣтъ, на Сали Кадировъ,
Ахмедъ Османовъ Пашаоглу и Али Османъ Са-
лиевъ изъ с. Бжджръ-къой, Провадийска околия,

обвиняеми въ убийство на Коста Петковъ, воденичаръ изъ сѣщото село. Обстоятелствата на това дѣло сѣ слѣдующитѣ: Прокурорскійтъ надзоръ при Варненскійтъ окръженъ сѣдъ съ обвинителенъ актъ отъ 3 декемврий 1883 година дава подъ сѣдъ Сали Кадировъ, Ахмедъ Османовъ Пашаоглу и Али Османъ Салиевъ, за това че презъ ноцта на 26 срещу 27 октомврий 1883 година отишли въ воденицата на Коста Петковъ, лѣжаща не далеко отъ горѣказаното село, нападнали го и като го убили, турнажи тѣлото му върху остята на воденичното колело и велѣдствие показаніята на свидѣтельтъ Ахмедъ Хасановъ, който въ това врѣме билъ на воденицата за да си смѣле брашно, подсѣдимитѣ се признали, че тий извършили това убийство на Петкова, за което се били наговорили предварително, и заради това прокурорътъ ги обвинява въ престѣпно дѣяние, предвидено въ чл. 170 отъ законътъ за наказаніята.

При прегледванieto тѣлото на убития, отъ Варненскій окръженъ лѣкаръ, се указало слѣдующето: убитий билъ поставенъ на остята на воденичното колело, лѣвата му рѣка пренѣжната въ колелото и пречуена; главата му била окрѣна въ сѣщото колело, отъ лѣвата страна на шията имало рана въ 4 сантиметра дължина и въ 2 ширина и въ грѣдитѣ имало тоже двѣ рани. При разбирателството на дѣлото въ Варненскій окръженъ сѣдъ се явили подсѣдимитѣ, гражданската истца (съпругата на убитийтъ) и свидѣлитѣ. Подсѣдимитѣ не се признали за виновни, като казали, че тий се признали предъ слѣдователя отъ тѣжкъ бой, който имъ нанесълъ старшиятъ, но не сѣ извършили това престѣпление, което може би да е извършено отъ свидѣтельтъ Ахмеда Хасановъ.

Варненскій окръженъ сѣдъ слѣдъ като изслушалъ и показаніята на свидѣлитѣ призналъ подсѣдимитѣ за виновни, и сѣ присѣда отъ 21 февруарий 1884 година подъ No. 17 осѣдилъ Сали Кадирова и Ахмеда Османова Пашаоглу на смъртъ по чл. 170 отъ закона за наказаніята, сѣ постановление, съгласно ст. 816 отъ Врѣменитѣ Сѣдебни Правила, да се ходатайствова предъ Негово Височество Князътъ, за смеччение смъртното наказание на Пашаоглу на 15-годишенъ затворъ въ окови, а третия подсѣдимъ Али Османа Салиевъ осѣдилъ на 7-годишенъ затворъ въ окови, съгласно чл. 175 отъ сѣщия законъ, като помагачъ на първитѣ двама въ убийството на Коста Петкова и да заплатятъ сѣдебнитѣ разности и ония на свидѣлитѣ. — Незадоволни отъ тая присѣда на Варненскій окръженъ сѣдъ подсѣди-

митѣ подали въззивна жалба на 2 мартъ 1884 година, въ която между другото казватъ, че воденицата му стояла 300 крачки отъ селото, че показаніята на Ахмеда Хасанова не сѣ върни, който въ началото извѣстилъ на селекийтъ кметъ и старѣйшинитѣ, че убийцитѣ били четирма души въорѣжени съ мартинки и сабли, а отъ послѣ като билъ арестованъ отъ околийскій началникъ показалъ на тѣхъ, защото отъ начало не билъ показалъ по причина, че го било страхъ да го не убиятъ, и че тѣхното най-първо самопризнание въ това убийство не могло да се вземе за фактъ, понеже тий се признали предъ старшиятъ Узунъ Димитра отъ голѣми мѣки, бой и изтѣзание и че най-послѣ при испитванието имъ отъ слѣдователятъ билъ присѣтствувалъ и сѣщия старшиятъ, който имъ диктувалъ да покажатъ онова, което сѣ показали предъ него.

И велѣдствие на всичко горѣизложено, молятъ да се отмѣни присѣдата на Варненскій окръженъ сѣдъ. При апелационното разбирателство на това дѣло въ Руссенскій апеллативенъ сѣдъ се явихъ подсѣдимитѣ: Сали Кадировъ изъ село Бѣлджъръ-Кѣой, Провадийска околия, на 25 години, мюсюлманинъ земледѣлецъ подъ сѣдъ не билъ; Ахмедъ Османовъ — Пашаоглу изъ сѣщото село, на 27 години мюсюлманинъ земледѣлецъ на сѣдъ не билъ, и Али Османовъ Салиевъ изъ сѣщото село на 26 години мюсюлманинъ подъ сѣдъ не бивалъ, който устно уцѣлномоши за свой защитникъ Тома А. Кърджиевъ, съврѣменно се яви и призования по прощата на подсѣдимитѣ, свидѣтель Хасанъ Хасановъ изъ сѣщото село, на 65 години мюсюлманинъ земледѣлецъ, който ималъ за своя втора съпруга майката на обвиняемий Ахмедъ Пашаоглу относително за когото свидѣтельтъ се испита безъ кѣттва, а за другитѣ двама се преведе подъ клетва. Слѣдъ доклада на дѣлото попитахъ се подсѣдимитѣ отдѣлно единъ по единъ, че на 26 срѣщу 27 октомврий 1883 година, сѣ предварително сговарвание сѣ отишли въ воденицата на Коста Петкова, гдѣто Сали Кадировъ го проболъ съ кама и заедно съ Ахмеда Пашаоглу го турнажи върху остята на колелото, а Али Османовъ Салиевъ останѣлъ въ воденицата да варди тамъ свидѣтельтъ Ахмеда Хасанова. — Отговорихъ, че не се признаватъ, и за свое оправдание отъ тѣхъ Сали Кадировъ показа, че на 26 октомврий билъ въ с. Кюпрю-Кѣой и вечерта като се върналъ въ селото си, оставилъ своитѣ домашни въ домътъ на ходжата, гдѣто вечеряли и часа по 4½ си отишълъ у тѣхъ, че показаніята на Ахмеда

Хасанова били клѣвета противъ него, защото имали помежду си вражда и че самопризнанието му при слѣдователтъ било сторено отъ тежкъ побой. — Вторийтъ обвиняемъ Ахмедъ Пашаоглу показа, че на 26 октомврий презъ деньтъ билъ въ село Тестеджи и се завърнълъ вечерьта въ селото си часътъ по 2—3 и си спалъ у тѣхъ безъ да излиза навънъ, а на сутриньта свидѣтельтъ Ахмедъ Хасановъ показалъ че и той билъ единъ отъ убийцитѣ, по това му показание било клѣвета; обвиняемий добави още, че намѣрената у него сабля и чернъ калпакъ сж, които ималъ отъ турско врѣме. — Третий обвиняемъ Али Османъ Салиевъ тоже показа, че въ сжщий день на произшествието билъ на нива и като се върнълъ вечерьта, донѣлъ на гости въ ходжата съ домашнитѣ си заедно, гдѣто стоялъ часътъ до четири и отъ послѣ си отишълъ у тѣхъ и не излизалъ вече на вънъ и обвинението му било клѣвета отъ свидѣтеля Ахмедъ Хасановъ, а признанието му предъ слѣдователя било слѣдствие отъ тежкийтъ побой, който му билъ нанесълъ старшийтъ и го принуждавалъ да покаже сжщото онова, което билъ казалъ предъ него. — Свидѣтельтъ Хасанъ Хасановъ показа, че когато Ахмедъ Хасановъ съобщилъ на кмета за произшествието, той повикалъ още нѣкои други селяни, предъ които свидѣтеля Ахмедъ Хасановъ — кехаята показалъ, че убийцитѣ били четирма души безъ обаче да ги познае кои сж, а когато пристигналъ околийскій началникъ, свидѣтеля разказвалъ, че убийцитѣ били дневнитѣ трима подсъдими.

Руссенскій апелативенъ сждъ слѣдъ като изслуша защитата на подсѣдимитѣ и заключението на помоз. прокурора, за да разрѣши това дѣло, взе предъ видъ: 1) показанията на свидѣтеля Ахмедъ Хасановъ, кяхаята, дадени подъ клѣтва предъ първостепенното сждилище, че на 26 октомврий 1883 година вечерьта, когато отишалъ на воденицата на Коста Петковъ да смели жито и се разговарялъ съ воденичатътъ Петкова, този послѣднийтъ му казалъ, че го било страхъ да стои вече въ воденицата и ще я напусне, защото обвиняемий Сали Кадировъ му се закарилъ да го убие; 2) че когато свидѣтельтъ си шиялъ царвули въ воденицата, пострадавший Петковъ станълъ отъ сънъ, ходилъ по себе си, върналъ се въ воденицата и седналъ при огъня, а въ това врѣме свидѣтельтъ видѣлъ, че влѣзли двама души въ воденицата и нападнали воденичарътъ, а третий Али-Османъ Салиевъ билъ надъ главата на свидѣтеля, който скочилъ да отиде на помозъ на

воденичара, но Салиевъ му извикалъ да стои и го изпусвалъ, а въ това врѣме нападателитѣ на воденичара, именно: Али-Османъ Пашаоглу и Сали Кадировъ, хванали го за ржцѣтъ за да го изведътъ на вънъ и Сали Кадировъ държалъ камата въ ржцѣтъ си, но воденичара, (който) плачалъ и имъ се молилъ да го оставятъ, съврѣменно се молилъ и свидѣтельтъ като прегърналъ Ахмеда Пашаоглу, но той, както и Сали Кадировъ го тласнали на една страна и Пашаоглу му показвалъ ятаганътъ си съ бѣли черени и като повели воденичара до верѣдъ воденицата, той извикалъ силно и слѣдъ като го извели навънъ, свидѣтельтъ сполучилъ да избѣга и Али Османовъ се спусналъ да го гони, но не можалъ да го стигне; 3) показанията на Жека Кирова, съпруга на пострадавшийтъ Коста Петковъ, че мъжъ ѝ казалъ, че го е страхъ отъ Сали Кадировъ и че послѣднийтъ день, т. е. на 25 октомврий, когато отишълъ у дома, казалъ ѝ, че ако би да се изгуби отъ воденицата, да не го търси отъ друго освѣнъ отъ Сали Кадирова, а убийството се извършило на 2-й день вечерьта; 4) противорѣчията на подсѣдимитѣ, които въ начало сж дали предъ сждебния слѣдователъ, за че свидѣтеля Ахмедъ Хасановъ билъ съучастникъ въ това убийство, които противорѣчия сж опровергани най послѣ отъ самитѣ тѣхъ предъ слѣдователтъ, като сж признали че тий по предложението на Сали Кадирова сж сговорили предварително да извършатъ това убийство и че самъ Сали Кадировъ е показалъ че е ударилъ въ грждитѣ Коста Петковъ съ неговата кама и заедно съ Ахмедъ Османъ Пашаоглу турили пострадавшийтъ върху остѣта на колелото за да го разкъса, а Али-Османъ Салиевъ билъ останълъ въ воденицата за да пази свидѣтельтъ Ахмедъ Хасановъ, обстоятелства, които напълно сж съгласно съ показанията на свидѣтельтъ Ахмедъ Хасановъ, който е билъ самъ очевидецъ на произшествието; 5) извиненията на подсѣдимитѣ изказани въ първа и втора инстанции за че това имъ признание при слѣдователтъ било станжло отъ тежкийтъ побой, когото имъ нанесли старшийтъ и началникътъ не можътъ да се взематъ въ уважение или да имъ послужатъ за тѣхно оправдание, защото самиятъ обвиняемъ Али-Османъ Салиевъ на въпросътъ зададенъ отъ слѣдователтъ кой, кога и какъ ги е билъ? отговорилъ, че никой не ги е закаралъ съ прѣстъ, това което потвърдилъ и свидѣтельтъ Ахмедъ Хасановъ и че казаното отъ Кадирова за побой не бѣло истина; освѣнъ това попитанъ отъ сжщий слѣдователъ въ присѣдствението

на околийският началникъ, кой го е билъ и гдѣ? отговорилъ: „сагъ оласънъ началникъ ефенди, не си ма бѣхталъ, но азъ мисляхъ да излъжа съ цѣль да могъ да си помогна, а това направихъ защото чухъ отъ другарьтъ си Пашаоглу Ахмеда да казва, че го бѣхталъ старшиятъ“; 6) че убийството на Коста Петкова е извършено предумишлено и съ предначертана цѣль по предложението на Сали Кадирова, който взелъ за свои другари и помощници Ахмеда Пашаоглу и Али-Османъ Салиева и който най напредъ е ударилъ съ камата Петкова въ гръдитѣ и отъ послѣ заедно съ Ахмедъ Пашаоглу занесли го до колелото на воденицата и го хвърлили на остѣта, гдѣто на сутрешта се намърилъ умрѣлъ, облѣнъ въ кръвъ съ ступена ржка въ клечкитѣ на колелото и главата му допрѣла до сѣщото колело съ рани на шията и гръдитѣ; 7) че Ахмедъ Османъ Пашаоглу е взелъ второстепенно участие въ убийството на Петкова, като заедно съ Кадирова сж занесли и хвърлили върху колелото на воденицата пострадавшиятъ Петкова, ударенъ вече съ камата отъ Кадирова; 8) че Али Османъ Салиевъ се е съгласилъ на предложението на Кадирова за убийството на Петкова, но не е взелъ дѣйствително участи въ това убийство, защото неговитѣ дѣйствия при самото извършване на убийството сж се ограничавали въ пазението свидѣтельтъ Ахмеда Хасанова да не излѣзе вънъ отъ воденицата; 9) че престѣпното дѣяние на първий обвиняемъ Сали Кадирова е предвидено въ чл. 170 отъ закона за наказанията и Варненскиятъ окръженъ сждъ съвършено правилно му е положилъ наказанието съ смъртъ указано въ горний членъ и 10) че престѣпното дѣяние на вторий подсждимъ Ахмеда Османовъ Пашаоглу съразмѣрно съ степенъта му е предвидено въ чл. 175 отъ сжщия законъ, а дѣянието на Али Османъ Салиевъ е тоже предвидено въ сжщия 175 членъ и първостепенното сждилище правилно му е наложило наказание 7 годишенъ затворъ въ окови, като е признало, че нѣма обстоятелства за увеличение вината му. На основание горнитѣ съображения и обстоятелства на дѣлото и съгласно ст. 811 и 815 п. 3 отъ Вр Сждебни Правила Руссенскій апелативенъ сждъ призна подсждимтъ за виновни, а именно: Сали Кадирова за прямъ убиецъ съ предмишление на Коста Петкова; Ахмеда Османъ Пашаоглу за съучастникъ въ това убийство съ обстоятелства смеччающи и Али Османъ Салиева за улеснение средствата за убийството, като е стоялъ да пази очевидаца на убийството и заради това, опредѣлява:

присѣдата на Варненскій окръженъ сждъ, издадена по това дѣло на 24 февруарий 1884 год. No. 17 относително Сали Кадирова и Али Османъ Салиева да се потвърди напълно, а относително Ахмедъ Османъ Пашаоглу, да се видоизмѣни така: съгласно чл. 175 отъ закона за наказанията Ахмедъ Пашаоглу да се тури въ затворъ съ окови за петнадесетъ години.

Настоящата присѣда може да бѣде обжалвана предъ Върх. Кассац. Сждъ въ двѣнедѣленъ срокъ, считаемъ отъ деньтъ на дѣйствителното врѣчане преписа на странитѣ, съгласно чл. 2 отъ закона за сроковетѣ на кассационнитѣ жалби.

На първообразното подписаха: подредѣдатель: С. Д. Поповъ, членове: Н. Минковъ и Д. А. Кръстичъ и приподписалъ подсекретаръ: Д. Ив. Миневъ.

Преписа завѣрили: предѣдатель: Ст. Кабакчиевъ и подсекретаръ: Н. Вълкановъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий Князь Българскій, Върховний Кассационенъ сждъ, углавно отдѣление, въ слѣдующий съставъ: предѣдатель: П. Хр. Стаматовъ, членове: Г. Неновичъ и Стефанъ Зографски, при секретарьтъ: Ив. Дабовски въ присѣдствіето на прокурора П. Оджакоевъ като изслуша, въ откритото сждебно заседание, доложеното отъ предѣдателя углавно дѣло № 240 по описѣтъ, на Сали Кадировъ, Ахмедъ Османовъ Пашаоглу и Али Османовъ Салиевъ, осждени — първия, Кадировъ, на смъртно наказание, а втория, Пашаоглу, на 15-годишенъ затворъ въ окови и послѣдния, Салиевъ на 7-годишенъ затворъ, за предначертано убийство на Коста Петковъ — опредѣлява: 1) кассационната жалба на Сали Кадировъ, Ахмедъ Османовъ Пашаоглу и Али Османовъ Салиевъ, подадена срещу присѣдата на Руссенскій апелативенъ сждъ отъ 5 май 1884 год. No. 54 съ силата ст. 11 отъ учрежд. на върховний сждъ, като неоснователна, да се остави безъ послѣдствие, и 2) по редѣтъ на надзора, възъ основание чл. 109 отъ сждоустройството, да се обърне внимание върху неправоилнитѣ дѣйствия, заблѣжени по това дѣло, както на сждебния слѣдователь, тѣй сжщо на окръжния и апелативния сждъ.

На първообразното подписаха: Предѣдатель: П. Х. Стаматовъ, членове: Неновичъ и С. Зографски.

Преписа завѣрили: предѣдатель: П. Х. Стаматовъ и помощ.-секретаря: П. Г. Крайовскій.

Съ указъ подъ № 144 отъ 22 октомврий т. г. назначава се за секретаръ на Върховний Кассационенъ Сѣдъ, на мѣсто вакантно, подсекретаря на сѣщия сѣдъ, Патю Г. Крайовский, и назначението му ще се счита отъ деня, когато му се съобщи назначението и начене да изпълнява обязанноститъ си.

Съ указъ подъ № 145 отъ съща дата, и съгласно съ 109 статья отъ Конституцията, се постановява: да се внесе въ Народното Събрание за разглеждане и обсъждане законопроектъ за сѣдебнитѣ пристави и тѣхнитѣ помощници, състоящъ отъ 45 статии.

Съ указъ подъ № 146 отъ съща дата, превежда се, съгласно чл. 27 отъ „закона за отчетността“, 2500 лева отъ § 4 и 1000 лева отъ § 7 къмъ § 9 глава I, по текущия бюджетъ на Министерството на Правосѣдието, за пѣтни и дневни по служебни дѣла.

Съ указъ подъ № 148 отъ съща дата се постановява: по ст. I опростява се съвършено наказанието на слѣдующитѣ арестанти: Юнузъ Исмаиловъ, Хасанъ Хасановъ, Каджъръ Мустафовъ — всички отъ с. Балабанларъ, Кессаревска околия, Търновско окръжие; Хюсейнъ Хюсейновъ отъ с. Турсунъ-Кьой, Еленска околия, Търновско окръжие; Вела Христова отъ с. Къванлъка. и Юрданъ Тодоровъ отъ г. Горня-Орѣховица, Търновско окръжие: първитѣ четирма, осѣдени съ приговоритѣ отъ 2 юл и 1883 г. и 29 ноемврий 1882 г. на Военно-Ускоренний Полевий Сѣдъ, по на двѣ години за съучастие въ разбойничество; Вела Христова — съ присѣдата № 156 отъ 24 ноемврий 1883 г. на Търновский окръженъ сѣдъ за дѣтеубийство; Юрданъ Тодоровъ — съ присѣдата № 25 отъ 20 февруарий 1884 год. на Горне-Орѣховский мировий сѣдия, на единъ мѣсеченъ затворъ за кражба, и по ст. II смегчава се наказанието на арестантитѣ: Петко Илчевъ отъ с. Дрѣята, Еленска околия, осѣденъ съ присѣдата № 27 отъ 16 мартъ 1884 г. на Търновский окръженъ сѣдъ, за кражба — отъ 6 мѣсеченъ затворъ, — на 3-мѣсеченъ затворъ, и наказанието на Петко Рачевъ отъ с. Бнина, Казанлъшко окръжие (Источна Румелия) — отъ 5 годишенъ затворъ въ окови, на същото наказание безъ окови.

Съ указъ подъ № 149 отъ съща дата опростява се съвършено наказанието на Иванча Робевъ родомъ отъ г. Охрида (Македония) жителствуващъ въ г. Кюстендилъ, осѣденъ съ присѣдата на Кюстендилский окр. сѣдъ отъ 12 януа-

рий 1882 г., на 7½ годишенъ затворъ въ окови, съ постановление да му се смегчи наказанието отъ 7½ на една година затворъ, по обвинението му въ убийство.

Съ указъ подъ № 150 отъ съща дата освобождава се отъ по-нататъшното наказание Иванъ Гоговъ Пчелинский, жителъ изъ градъ Кюстендилъ, осѣденъ съ присѣдата № 83 отъ 15 септемврий 1882 г. на Кюстендилский окр. сѣдъ на петъ годишенъ затворъ, за злоупотребление на правителственни пари, като касиеръ на Кюстендилската земледѣлческа касса.

Съ указъ подъ № 151 отъ съща дата помилва се съвършено Еллинския подданникъ Лука Папучаки жителъ изъ г. Руссе, отъ наказанието му да заплати петъ (5) лири турски глоба въ полза на хазната или, въ случай на несъстоятелность, да издържи 28-дневенъ затворъ, което наказание му е наложено съ присѣдата № 134 отъ 9 августъ 1884 г. на Руссенский окръженъ сѣдъ, за нарушение на питейний уставъ.

Съ приказъ подъ № 127 отъ 18 октомврий т. г. назначава се на вакантната длъжность секретаръ при Плѣвенский окр. сѣдъ Велко Стояновъ, бивший секретаръ на Ломский миров. сѣдия, и назначението му да се счита отъ денътъ на издаванието настоящия приказъ.

По Министерството на Финанситѣ.

Указъ

№ 128.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложението на Нашътъ Министръ на Финанситѣ, представено Намъ съ доклада му отъ 15 октомврий № 29740,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ „правилника за счетоводството на селскитѣ общински управления“.

II. Поменжтия правилникъ да се приложи въ дѣйствието отъ 1 януарий 1885 година.

III. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашия Финансовъ Министръ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 16 октомврий 1884 година.

На първообразното съ собствената рѣчка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ Каравеловъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.**РАПОРТЪ**

отъ началника на отдѣлението по земледѣлието и търговията.

До господина Министра на Финанситѣ.

Въ изпълнение чл. 6 отъ закона за филосерата, съгласно вашата заповѣдь, изложена въ предписанието до менѣ отъ 5 октомврий т. г. подъ No. 29035, честь имамъ да ви съобщя, господине Министре, за обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ слѣдующитѣ свѣдѣния, както върху заразената отъ филосерата мѣстность, тъй също и главнитѣ предѣлни точки, които обозначаватъ крагътъ на предпазителната зона, които опредѣлихъ, слѣдъ подробното ми проучване, както и самитѣ бърда, така също и на цѣлата околна мѣстность.

1. Заразата се появила и съществува въ така нареченото „Бабино Бърдо“, което отстои около 12 километра отъ градътъ Видинъ, близо при селото Халваджи, обърнато право къмъ западъ съ своя връхъ, отъ кѣдѣто, по доста силния наклонъ, сж насадени лозята. Почвата е повечето черна силна смолница, а само една частъ се състои отъ желта глина и пѣськъ. Въ самото чело при върхътъ на това бърдо, се намира по-голтмото заразно гнѣздо, въ което лозитѣ сж почти изсъхнали, което доказва че заразата е била пренесена още преди 4—5 години, почти същеврѣменно съ заразата, която върлува въ Неготинскитѣ лозя, които се намиратъ туку на срещу презъ Тимока, на една права линия дълга около 18 километра. Заразенитѣ лозя сж били садени още преди 100 години и сж давали най-хубавото вино въ Видинския край. Това заразно отъ филосерата гнѣздо обѣма около 40 дюлюма. Други двѣ заразни гдѣзда стожатъ по-ниско и обематъ пространство около по 10 дюлюма.

Границитѣ и на тритѣ тѣзи гдѣзда се състожатъ повечето отъ лозя, принадлежащи на селянитѣ отъ околнитѣ села.

2. Предѣлнитѣ точки на предпазителната зона, опредѣлени съгласно всичкитѣ мѣстни обстоятелствени условия сж:

а) отъ къмъ сѣверъ: старото бранище при селото Чунгурузъ;

б) отъ къмъ истокъ: капитановското поле при селото Керимбегъ;

в) отъ къмъ юго-истокъ: самото село Смърданъ;

г) отъ къмъ юго-западъ: гърчанския пѣтъ, до самия на бърдото при селото Раяновци;

д) отъ къмъ западъ: баирътъ „Бисараба“ до село Динковица, и

е) отъ къмъ сѣверо-западъ: поновия кладенецъ, до село Гжнзово.

3. Всичкитѣ бърда, които подпадатъ въ чртата на предпазителната зона ще бѣдѣтъ обкопани съ обкопъ на който ще се оставятъ само толкова входа, колкото ще бѣдѣтъ нуждни пѣтица за въ бърдото и на всяки входъ ще се намира по единъ нагледвачъ, който ще пази върху точното изпълнение на всичкитѣ предпази-

телни мѣрки, предвидени въ издадената вече за това инструкция.

4. По-подробни свѣдѣния въобще върху състоянието на заразата и мѣрките, които употрѣбихъ за нейното прекращение, а така също и върху мѣрките, които ще трѣбва да се употрѣбятъ за напредъ за предваряние распространение на злото, ще ви изложя, господине Министре, въ главния ми рапортъ, слѣдъ завръщанието ми отъ командировката.

Видинъ, 26 октомврий 1884 год.

М. Георгиевъ.

Телеграфически депеша**„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.**

(Агенция Хавасъ).

27 октомврий.

Цариградъ. Въ писмото си, писано до Портата въ отговоръ на призованието, което получилъ, Баронъ Хиршъ отказва да приеме Портинитѣ предложения, като да сж били насочени умнишено за да въспрепятствуватъ на дружеството да експлоатира съществуващитѣ оттом. желѣзници и да построи линиитѣ за съединението имъ съ Австрийскитѣ. Относително заплашванието, че ще се наложи запоръ надъ съществуващитѣ линии, Хиршъ се облега отъ една страна върху по-напрешнитѣ станъли между него и Портата конвенции, въ които е предвиденъ начинътъ, по който се изравняватъ контестацитѣ, а отъ друга страна той се опира върху международнитѣ трактати, като представителъ на едно чуждестранно дружество; този актъ на насилие, прибавя Хиршъ, толкозъ по-малко може да бѣде страшенъ, че далечъ отъ да бѣде длѣжничъ, Австрийското дружество е кредиторъ на Портата и въ значителни сумми. Прочее, Баронъ Хиршъ иска да се събере единъ арбитраленъ съдъ, колкото е възможно по-скоро, за да разгледа исканията и на двѣтѣ страни, относително минѣлото и бѣдѣщето. Но безъ да чака рѣшенията или даже съставянието на тоя арбитраленъ съдъ, Хиршъ обявява, че е готовъ да построи линията за скончаванието на желѣзницитѣ, като даде нужднитѣ сумми съ лихва 7%, отъ които 1% амортизация, и гарантира че цѣната на построяванието не ще надмине 200,000 фр. за километра, а предлага отъ друга страна, че ще отстъпи въ полза на Портата всичката икономия отъ 200,000 фр. на долу. Но настоява въ същото врѣме добръ да се отгѣчи сегашната нова работа отъ висящитѣ въпроси, които ще има да се подлагатъ на арбитралнии съдъ.

Преди още да се получи това писмо Султанътъ заповѣдалъ да се не налага секвестръ, до когато не стане съдебно рѣшение.

Увѣряватъ, че този резултатъ се е добилъ, благодарение на постѣжкитѣ на Барона Калича и особено на ония на г. де Радовичъ.

28 октомврий.

Парижъ. Вчера е имало 70 холерни разболявания, отъ които 8 послѣдвани отъ смъртъ.

29 октомврий.

Парижъ. Официалний вѣстникъ обнародва декретъ, който извѣстява, че презъ 1889 г. отъ 5 май до 31 октомврий въ Парижъ ще стане всемирно изложение. Другъ единъ по-сетившенъ декретъ ще опредѣли условията за организацията и правилника на туй изложение.

Слуховетъ за преставянето на неприятелскитѣ дѣйствия между Франция и Китай се усилватъ все повече и повече.

Вчера е имало 153 холерни разболявания и 33 смъртни случаи вънъ отъ болницитѣ.

Сенатътъ е одобрилъ проекта за избирателний законъ относително съставянето сената.

Берлинъ. При откриванieto конференцията за Конго, ще председателствова г. Бисмаркъ. Освѣтъ канцеларя, Германия ще има за представители Г. Хафелда и Бюшъ де Бернерау, а на бюрото, което ще се състави сетивъ, ще бѣдѣтъ Германский вице-консулъ въ Петербургъ и съвѣтника на Френското посолство, г. Рейндръ.

Берлинъ. „Норддаиче Цайтунгъ“ обнародва едно циркулярно отъ Кумберландский герцогъ до всичкитѣ Германски принцове, освѣтъ Императора, въ което герцогътъ обявява, че макаръ правото му за наследството остава непожтнжто, отказването да се приознае това право, което отъ никого не се оспорва, влече формално нарушение на конституцията на империята.

Пеца. Комисията на Австрийската делегация е вотираа съ твърдѣ малки измѣнения обикновенний и извънредний бюджети на министерството на мореплаването, като отхвършила предложеното отъ г. Хаснеръ намаление въ извънредний бюджетъ отъ 820,000 фиорини.

Римъ. Отъ Триполисъ извѣстяватъ, че на 25 окт. нѣколко заигиета строшили вратата на Италианското училище, избили вардачътъ и го подкарали да го затворикътъ, но послѣ го пуснѣли. Италианский консулъ, съгласно даденитѣ нему наставления отъ г. Манчини, подалъ едно енергично заявление на Триполското правителство. То е отговорило, че виновнитѣ сѣ били турени подъ затворъ и щяли да бѣдѣтъ предадени на съдебнитѣ власти.

Приходитѣ отъ прямитѣ налози презъ текущото бюджетно опражнение представляватъ едно увеличение отъ 51 до 52 милиона франга надъ минало-годишното бюджетно опражнение. — Италианскитѣ делегати въ Берлинската по въпроса за Конго конференция сѣ Гг. Христостифри Негри и Ментегаца.

Папата е зиповѣдалъ на архиепископа Ротелли да чака до отварянieto на Белгийскитѣ камари, та послѣ да трѣгне за Брюксель. Негово Святѣйшество Львъ XIII желае да види на дѣло какъвъ оборотъ ще взематъ събитията въ Белгия, защото има опасения да не би да стане тамъ нѣкакъва враждебна манифестация противъ Папски нунции.

30 октомврий.

Брукселъ. Днесъ се отвори парламента безъ да се случи нѣкакво приключение, но при свършването на засѣданieto въ сената станѣ манифестация. Полицията е арестовала нѣколкомина.

Берлинъ. Въ представеный на съюзния съвѣтъ отъ министра на външнитѣ дѣла за предварително изучаване бюджетно-проектъ сѣ предвидени предизвиканитѣ разности за повишаване Германската въ Българдъ миссия

на степенъ легация, за учреджаване една постоянна легация въ Тихеранъ — генераленъ консулъ за Южна-Африка въ Капштадъ, консулства въ Порто-Алегра, въ Занзибаръ и въ Цеутоиъ — както и за откриванieto постъ на вторъ директоръ при министерството на външнитѣ дѣла. Този директоръ ще бѣде поставенъ въ главѣ на едно ново отдѣление, до което ще се испращатъ всички колониални дѣла.

Райхстаигътъ се свиква за 8/20 ноемврий.

Норддаиче-Цайтунгъ казва, че Турция ще вземе участие въ Берлинската конференция за Конго. Тя ще бѣде представлявана въ конференцията отъ нейния въ Берлинъ посланникъ.

Лондонъ. Times е получилъ изъ Александрия извѣстие за паданieto на Харгумъ. Това извѣстие е пристигнжло посредствомъ Масауахъ. — Вчера на банкета на лордъ-Мера, лордъ-Гранвилъ е протестиралъ противъ увѣряванieto на нѣкои френски вѣстници, които искатъ да кажатъ, че Англия желаяла ужъ продължаванieto на Френско-Китайский конфликтъ. Лордъ Гранвилъ е обявилъ, че Англия е била готова да принесе услугитѣ си въ видъ на посредничество, ако двѣтѣ държави поискатъ това.

Камарата на общинитѣ е одобрила при трете четение законопроекта за разширението избирателното право.

Пеца. Австрийский императоръ обкржженъ отъ аютантитѣ си. отъ много други офицери и отъ гражданскитѣ власти — посрещна на пенсенката станция краля и кралицата Румжнски. Императорътъ помогна на кралицата да слѣзе отъ вагона и ѝ дѣлуна рѣка. Послѣ отъ като се пригърнѣха и прегледахъ почетний караулъ двамата монарси — краля Карлъ се качи въ първата каляска съ Императора, а кралицата съ почетната си дама въ втората и слѣзѣха въ императорский дворець. На всѣду презъ гдѣто минахъ Т. Т. Величества бидѣха живо акламирани отъ многобройно множество народъ.

Т. Т. Румжнски Величества си заминѣха тази вечеръ въ 12 часа. Императора ги испрати до станцията. При трѣгванieto имъ всички присѣтствующи поздравиха краля и кралицата съ въодушевени всклипания.

Римъ. „Римское Обозрѣние“ опровергава цовината на Morning-Post дѣто се казваше, че пропагандата на вѣрвата била ужъ попросила Русското прокровителство за миссионеритѣ ѝ въ Китай, и че Россия била отказала.

31 октомврий.

Букурещъ. Официалния вѣстникъ обнародва указъ съ който г. Балаккану се назначава Ромжнски пълномощенъ министръ въ Парижъ.

Парижъ. Вчера е имало 152 холерни разболявания и 56 смъртни случаи считали и ония въ болницитѣ.

Берлинъ. Въ преизбиранията, които сѣ станѣли вчера, били сѣ избрани: 2 демократи социалисти, 1 консерваторъ, и 1 кандидатъ отъ партията на народа. Въ Хамбургъ се е избралъ кандидатътъ на националь-либералитѣ, а въ Мюнхенъ 1 либералъ и 1 социалистъ.

Цариградъ. За произведенieto изъ Одесса, Кюстенджа и Варна карантината се покачи на 10 дни, а за произведенieto изъ Триестъ и Севастополь е намалена на 5 дни.

Римъ. амарата е свикана за 15/27 ноемврий. Щомъ се открие камарата правителството ще поиска неотложното разисквание въпроса за желѣзницитѣ.

Пеца. Австрийската делегация е гласувала бюджетитѣ на финансовото министерство, на смѣтната палата, на министерството на външнитѣ дѣла, и обикновенний воененъ бюджетъ безъ разисквания.

Баронъ Хюбнеръ е говорилъ за станжлото сближение между Руссия, Австрия и Германия като за събитие което всичкитѣ приятели на мира и спокойствието трѣбва да поздравятъ съ най голѣмо удоволствие.

1 ноемврий.

Букурещъ. Кралътъ и кралицата пристигнаха снощи. На станцията бѣше се стекло голѣмо множество народъ за посрещанieto. Много букети се поднесоха на кралицата.

Берлинъ. Резултатитѣ на 44 преизбирания сѣ вече извѣстни. Избрани сѣ били 7 консерватори, 3 отъ центра, 3 отъ партията на империята, 2 отъ партията на народъ, 1 Датчанинъ 6 националь-либерали, 14 либерали и 8 социалисти.

Лондонъ. Една телеграмма отъ Каиро извѣстява че Хартумъ е билъ превзетъ отъ Махди на 18/30 септемврий и че Гордонъ е билъ закланъ.

Друга една телеграмма до в. Daily News казва, на противъ, че послѣднитѣ извѣстия получени изъ Хартумъ презъ единъ грѣкъ търговецъ потвърдяватъ, че противостоянието още се продължава и че Гордонъ е живъ.

Въ камарата на общинитѣ г. Фицъ-Морисъ каза, че слухътъ за превземанието на Хартумъ и за убиванието на Гордона отъ нищо не се удостоверява.

Отъ бюрото на Народното Събрание.

Народното Събрание въ заседанието си отъ 24 мин. октомврий, съгласно съ 4 чл. отъ вжтрѣшний си правилникъ, прие да се испроваждатъ стенографическитѣ дневници на заседанията му на абонатитѣ на „Държавенъ Вѣстникъ“, като приложение. За това, онѣзи г-да, които не получаватъ „Държавенъ Вѣстникъ“, и желаѣтъ да се абониратъ отдѣлно на поменжитѣ дневници, трѣбва да се отнесѣтъ до секретаря А. Ташикманова въ канцелярѣята на Нар. Събрание.

Стойността на дневницитѣ ще се опредѣли, следъ като се напечататъ всичкитѣ, и размѣрѣтъ на тѣзи стойностъ ще зависи отъ количеството на материала имъ. — София, 31 октом. 1884 г.

За бюрото на Народното Събрание,

Секретарь: А. Ташикмановъ.

При настоящия брой е приложенъ Правилникъ за счетоводството на селскитѣ общински управления, както и 5, 6 и 7 кола отъ дневницитѣ на IV обикновенно Народно Събрание.

ОТКРЫТА ПОДПИСКА

на 1885 годъ

на большую ежедневную, политическую, общественную и литературную газету

„РУССКІЙ КУРЬЕРЪ“

ГОДЪ ШЕСТОЙ.

УСЛОВІЯ ПОДПИСКИ:

Съ доставкою въ Москвѣ:

На 12 мѣс.	8 р.	50 к.	На 6 мѣс.	4 р.	50 к.
„ 11 „	8 „	— „	„ 5 „	3 „	90 „
„ 10 „	7 „	50 „	„ 4 „	3 „	25 „
„ 9 „	6 „	75 „	„ 3 „	2 „	50 „
„ 8 „	6 „	— „	„ 2 „	1 „	90 „
„ 7 „	5 „	25 „	„ 1 „	1 „	— „

Съ пересылкою въ города:

На 12 мѣс.	9 р.	— к.	На 6 мѣс.	5 р.	— к.
„ 11 „	8 „	50 „	„ 5 „	4 „	60 „
„ 10 „	8 „	— „	„ 4 „	3 „	70 „
„ 9 „	7 „	40 „	„ 3 „	2 „	75 „
„ 8 „	6 „	70 „	„ 2 „	2 „	— „
„ 7 „	5 „	90 „	„ 1 „	1 „	10 „

За границу: на 12 м. 18 р., на 6 м. 10 р., на 3 м. 5 р. 50 к., на 1 м. 2 р. 20 к.

Подписка принимается въ конторѣ изданія: Москва, Москворѣцкій мостъ, домъ Н. П. Ланина; въ извѣстныхъ книжныхъ магазинахъ Москвы, С.-Петербурга и другихъ городовъ и въ Парижѣ — Rue Clément, 4, Adam и въ комисіонерной конторѣ Agence Slave, Place de l'Opéra, No. 4-й.

Гг. иногородніе благоволятъ адресоваться преимущественно въ конторѣ изданія „РУССКІЙ КУРЬЕРЪ“.

Редакторъ-Издатель: Н. П. ЛАНИНЪ.

Държавна Печатница въ София.

О Б Я В Л Е Н И Я.

1-ий Артиллерийский полкъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 2336.

1-ий Артиллерийский полкъ извѣстѣява интересующитѣ се, че на 26 ноемврий въ 9 часа сутрѣнта въ канцеларията на полка, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за доставяние на слѣдующитѣ предмети: месо говеждо, овнешко, агнешко, масло, дървено масло, лукъ, пшенично брашно, соль, пиперъ червенъ, кислота, оцетъ, орисъ, фасулъ, зеленчукъ, свинска масть, риба, захаръ, пчениченъ болгуръ и пр. Желаящитѣ да взематъ участие въ търга, трѣбва да се явятъ въ опредѣлений горѣ день и часъ въ канцеларията на полка, гдѣто могатъ да видятъ и поемнитѣ условия. Исканий залогъ е 3000 лева.

София, 25 октомврий 1884 год.

Командиръ полка, Подполковникъ: Стояновъ.
Адъютантъ-казначей, Поручикъ: Перниклийский.

2—(1497)—3

1-й Его Высочества конный полкъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

1-й конный Его Высочества полкъ на основание чл. 3 закона о публичныхъ торгахъ обявяваетъ что на 5 число ноября сего года въ 10 часовъ утра назначаются торги въ канцеларии полка въ г. Софii на поставку сему полку квартирующему въ г. Софii съ тайной конкуренции сѣна, ячменя или овса, соломы и хлѣба.

Г-да желающие принять поставку поименованныхъ предметовъ приглашаются на торги на означенное число.

Залогъ на торгахъ для принятія поставки требуется: на сѣно 2000 лева, на ячмень или овса 1400 лева, на солому 600 лева и на хлѣбъ 680 лева, всего 4680 л.

Подробныя условия можно видѣть ежедневно въ канцеларии полка отъ 10 до 12 часовъ дня.

София, 20 октября 1884 года.

За командира полка завѣдывающій хозяйствомъ:
Маіоръ Баронъ Щакелбергъ.

Полковой казначей: Подпоручикъ Татевъ.

3—(1481)—3

Софийско градско общинско управление.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 3799.

Софийското градско общинско управление извѣстѣява съ настоящето интересующитѣ се, че отъ 5 ноемврий до 5 декемврий тек. год. всѣки присѣственъ день отъ 2 до 4 часътъ послѣ пладнѣ, въ помѣщенieto му, ще се производатъ публични търгове за отдаване подъ наемъ за идущата 1885 година, градскитѣ недвижими

имущества поименовани въ описа, залепенъ въ помѣщенieto на общинското управление.

Депозитъ за участие въ търгътъ ще се иска по 5% отъ наемътъ на всѣко едно имущество за текущата год.

По подробнитѣ условия се намиратъ въ общинското ковчежничество и сж на расположеение на интересующитѣ се всѣки присѣственъ день отъ 9 до 12 часа предъ пладнѣ и отъ 2 до 4 послѣ пладнѣ.

За кметъ: А. А. Храновъ.

Ковчежникъ: М. Веселиновъ.

3—(1441)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 4026.

Софийското градско общинско управление, извѣстѣява съ настоящето за знание, че отъ 20 до 22 идущий мѣсець ноемврий, въ 3 часътъ послѣ пладнѣ въ помѣщенieto му, ще се откритъ търгове съ тайна конкуренция за отдаване въ прѣкупъ за идущата 1885 г., сбороветѣ отъ интизапа, канъ-парасж и кантарието както слѣдва:

1) на 20 ще се произведе търгътъ за сбора отъ интизапа, въ който търгъ за вземание участие ще се иска депозитъ 1500 лева;

2) на 21 ще се произведе търгътъ за сбора отъ канъ-парасж, за вземание участие въ търга ще се иска залогъ 1000 лева;

3) на 22 ще се произведе търгътъ за сбора отъ кантарието, за вземание участие въ търга ще се иска залогъ 500 лева.

По подробнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ общинското ковчежничество отъ 5 ноемврий нататкъ.

София, 22 октомврий 1884 год.

За кметъ: М. К. Буботиновъ.

Ковчежникъ: М. Веселиновъ.

2—(1492)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 4038.

Софийското градско общинско управление обявява съ настоящето за знание, че на 24 идущий мѣсець ноемврий на 3 часътъ послѣ пладнѣ въ помѣщенieto му, ще се произведе търгъ съ явно малонадаване, за отдаване на предприемачъ, освѣтлението на града София презъ идущата 1885 година.

Депозитъ ще се иска 1500 лева.

По подробнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ помѣщенieto на общинското ковчежничество отъ 10 идущий мѣсець ноемврий на сетѣ.

София, 23 октомврий 1884 год.

Кметъ: Т. Пѣшовъ.

Ковчежникъ: М. Веселиновъ.

2—(1493)—3

Плѣвенско градско-общинско управление.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 3277.

Плѣвенското градско общинско управление се нуждае отъ единъ градски докторъ.

Желающитѣ да бждѣтъ условени за такъвъ, умоляватъ се да се отнесѣтъ за споразумѣние до казанното управление най-късно до 1 декемврий т. г.

Плѣвень, 19 октомврий 1884 г.

Кметъ: Хар. Караивановъ.

3—(1491)—5

За секретаръ: Киркоръ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3381.

Въ основание на журналното си постановление отъ 23 того подъ № 58, Плѣвенското градско общинско управление извѣстява, че въ присѣдственната му стая на 13 декемврий т. г. часътъ на 10 предъ пладнѣ (н. с.) ще се открие търгъ съ явна конкуренция, по даванието съ наемъ за 1885 год. бариерното право въ градътъ.

Изисква се залогъ 500 лева.

Интересующитѣ се могатъ да прочитатъ условията въ канцеларията на управлението всякой присѣдственъ день въ опредѣленитѣ за занятие часове.

Плѣвень, 26 октомврий 1884 г.

Кметъ: Хар. Караивановъ.

1—(1525)—3

Секретаръ: Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3383.

Въ основание на журналното си постановление отъ 23 того подъ Noo 58, Плѣвенското градско-общинско управление извѣстява, че въ присѣдственната му стая на 17 декемврий т. г. часътъ на 10 предъ пладнѣ (н. с.) ще се открие търгъ съ явна конкуренция по даванието съ наемъ за идущата 1885 г. правото за мѣрzenie и тегление на стоки въ градътъ.

Изисква се залогъ 200 лева.

Интересующитѣ се могатъ да прочитатъ условията въ канцеларията на управлението всякой присѣдственъ день въ предѣленитѣ за занятие часове.

Плѣвень, 29 октомврий 1884 г.

Кметъ: Хар. Караивановъ.

1—(1526)—3

Секретаръ: Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3385.

Въ основание на журналното си постановление отъ 23 того подъ No. 28, Плѣвенското градско общинско управление извѣстява, че въ присѣдственната му стая на 3 декемврий т. г. часътъ на 10 предъ пладнѣ (н. с.) ще се произведе търгъ съ явна конкуренция по даванието на предприемателъ освѣтлението на градътъ презъ 1885 година.

Стойността за освѣтлението се предполага около 12,000 лева.

Изисква се залогъ 600 лева.

Интересующитѣ се могатъ да прочитатъ условията въ канцеларията на управлението всякой присѣдственъ день въ опредѣленитѣ за занятие часове.

Плѣвень, 29 октомврий 1884 г.

Кметъ: Хар. Караивановъ.

1—(1527)—3

Секретаръ: Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3387.

Въ основание на журналното си постановление отъ 23 того подъ No. 58, Плѣвенското градско общинско управление извѣстява, че въ присѣдственната му стая ще се произведѣтъ търгове съ явна конкуренция за даване съ наемъ за 1885 год. на слѣдующитѣ общински имоти и приходи:

а) ба 30 идущий ноемврий — за градската залхана;

б) на 7 идущий декемврий т. г. — за градскитѣ училищни дюкяни;

в) на 19 сѣщий — за правото, което се взема отъ кланье на добитъкъ въ градътъ, и

г) на 22 сѣщий — за правото, което се взема отъ приложението печата на мѣрkitѣ и теглиткитѣ.

Всичкитѣ тия търгове ще се откриватъ на 10 часа предъ пладнѣ (н. с.).

Изисква се залогъ:

а) за градската залхана 150 лева.

б) за училищнитѣ дюкяни по 50 лева за всякой единъ;

в) за кань-ахчасъ 120 лева, и

г) за мѣрkitѣ и теглиткитѣ 150 лева;

Условията интересующитѣ се могатъ да прочитатъ въ канцеларията на управлението всякой присѣдственъ день, въ опредѣленитѣ за занятие часове.

Плѣвень, 29 октомврий 1884 год.

Кметъ: Хар. Караивановъ.

1—(1528)—3

Секретаръ: Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3389.

Плѣвенското градско общинско управление, въ основание на журналното си постановление отъ 23 того подъ No. 58, извѣстява, че на 10 декемврий, часътъ на 10 предъ пладнѣ (н. с.), ще се открие въ присѣдственната му стая търгъ съ явна конкуренция, по даванието съ наемъ за идущата 1885 год. правото, което се взема отъ продажбата на едрия добитъкъ въ градътъ, (интизапа).

Изисква се залогъ 2000 лева.

Интересующитѣ се могатъ да прочитатъ условията въ канцеларията на управлението всякой присѣдственъ день презъ опредѣленитѣ за занятие часове.

Плѣвень, 29 октомврий 1884 год.

Кметъ: Хар. Караивановъ.

1—(1529)—5

Секретаръ: Димитровъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1849.

На 20 ноемврий настоящата 1884 год. въ канцеларията на Силистр. окр. постоянна комиссия, подъ председателството на господина Силистренский окръженъ управителъ, ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ риболовството въ шинала на Дунава съ срокъ отъ 1 януарий 1885 год. до 31 декемврий сжщата 1885 година.

Исканий залогъ е 215 лева и 15 стотинки. Поемнитѣ условия могатъ да се виждатъ освѣнъ въ неписантственнитѣ дни въ всѣки други день въ канцеларията на сжщата комиссия.

Силистра, 23 октомврий 1884 година.

Председателъ: П. Чаушновъ.
членъ-секретарь: П. Данчовъ.

1—(1513)—3

Разградска окр. постоянна комиссия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 2296.

Постоянната комиссия съ настоящето обявява, че въ помѣщението на окр. съвѣтъ на 26 идущий ноемврий часа по 12 на пладниѣ ще се открие търгъ съ явна конкуренция, за отдаване подъ наемъ за презъ цѣлата 1885 година слѣдующитѣ сборове:

1) сборътъ за право продаване едъръ добитъкъ (интизапъ) въ г. Разградъ, въ Попово и въ с. Кеманларъ всѣки по отдѣлно, и

2) сборътъ отъ шиничнитѣ мѣрки и други продаваеми стоки (русуматъ бачъ) въ Разградската и Ашикарската станции, тоже по отдѣлно.

Депозитъ 5% отъ цѣната на миналогодишния наемъ.

Подробнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присхтственъ день и часъ въ помѣщението на окръжний съвѣтъ отъ 15 идущий ноемврий насетнѣ; окончателното възлагание ще се извърши на 27 ноемврий, съгласно чл. 39 отъ закона за публичнитѣ търгове.

Разградъ, 22 октомврий 1884 година.

За председателъ: Ст. Недѣлковъ.
За секретарь: С. Стефановъ.

1—(1514)—2

Търновска окръжна постоянна комиссия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 1232.

Подъ вѣдомството на Търновската окръжна постоянна комиссия се намѣрватъ безъ стопани (юва) слѣдующитѣ добитъци:

1) единъ конь, 8—9 годишенъ, на гърба има бѣло като дамги и двѣтѣ му уши цепнати;

2) една крава, сиво-черна, около 6—7 год., срѣденъ ръстъ, рога къси и дѣсото ѝ ухо цѣннато;

3) единъ конь, 12 год., черъ на 2—3 мѣста има по малко бѣло, ушитѣ му отгорѣ рѣзани, опашката му черна и на горния ѝ край има малко бѣло, задния дѣс-ния кракъ кривъ (тарнаклия) и дѣсното му око думанлия;

4) една биволица, 6 год., лѣвото ухо исцѣнено и дѣсното отрѣзано;

5) едно турмаче, 2 год., възчервено, на челото и на опашката има по малко бѣло;

6) една биволица, 5 год., ръстъ срѣденъ, лѣвото ухо рѣзано, хилеста и опашка къса;

7) единъ биволь, 5 год., бѣло чело, опашка бѣла, дирнитѣ му крака бѣли и дѣсната страна на дирния бутъ има знакъ буквата Л;

8) една биволица, 4 год., съ бѣла опашка, дирнитѣ ѝ крака бѣли и съ сжщия знакъ Л, и

9) една биволица, около 3 год., караманеста, тоже съ сжщия знакъ Л.

Стопанитѣ на горнитѣ добитъци, умоляватъ се да се явятъ въ канцеларията на комиссията въ разстояние на единъ мѣсець, слѣдъ обнародванието настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и представятъ свидѣтелства за правособственностъ. — Въ случай че не се явятъ до опредѣленното врѣме, ще бждатъ продадени въ полза на хазната.

В. Търново, 23 октомврий 1884 година.

За председателъ: Ив. Дюлгеровъ.
2—(1509)—2 За членъ-секретарь: Ив. С. Танчовъ.

Руссенский окръженъ съдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 6270.

Съ прошение отъ 24 септемврий т. г. Рашидъ Джерахъ, повѣренникъ на наследницитѣ на покойний Мехмедъ Х. Абдиолу, молилъ, и Руссенский окръженъ съдъ е уважилъ молбата му (опредѣление отъ 5 октомврий т. г.) да се отпрати посредствомъ създа и „Държавний Вѣстникъ“ слѣдующето извѣстие къмъ кредиторитѣ на бившия обявенъ за несъстоятеленъ Абдиолу, както слѣдва: „тъй като вече съмъ исплатилъ всичкия дългъ на Мехмедъ Х. Абдиолу, за който бѣше обявенъ за несъстоятеленъ, и по послѣ признатъ за състоятеленъ, то съгласно 199 и 203 отъ търговския законъ, моля почитаемия съдъ, да публикува презъ Държавний Вѣстникъ, че ония лица, които иматъ да зематъ отъ покойния Мехмедъ Х. Абдиолу, въ разстояние на два мѣсеца да се явятъ, съдебнимъ порядкомъ да докажатъ своето земание; въ противенъ случай, че не се явятъ до истичание срока на публикацията, не се считамъ отговоренъ предъ никого за дълговетѣ на рѣчения Мехмедъ Х. Абдиолу.

Подписалъ Рашидъ Джерахъ.

Това се обявява за знание на интересующитѣ се кредитори.

Руссе, 13 октомврий 1884 година.

Подпредседателъ: Л. Д. Марковъ.
2—(1462)—3 Секретарь: Ив. Тодоровъ.

Трънски окръженъ съдъ.

ПРИЗОВКА

№ 2241.

Трънски окръженъ съдъ, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣмнитѣ Съдебни Правила, призовава жите-

литѣ отъ градъ Бръзникъ, Алия Рашидовъ и Абдулл-Рахманъ Мехмедовъ, живущи по настоящемъ въ Турция (Цариградъ), да се явятъ въ залата на този съдъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ денятъ на трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговорятъ на предявения срещу имъ искъ отъ дванадесетитѣ семейства при чифлика Шерифовъ въ г. Бръзникъ: Рана Игнатевъ, Недѣлко Колевъ, Петръ Шеревалъ, Здравко Ранчовъ, Мода Миленовъ, Паунъ Константиновъ, Иванъ Константиновъ, Мито Станковъ, Леко Божилковъ, Кръсто Тричковъ, Михалко Кошевъ и Теодоръ Боневъ, за ниви и ливади въ стойностъ 260 лири турски.

Въ случай, че не се явятъ помѣннатитѣ Алия Рашидовъ и Абдулл-Рахманъ Мехмедовъ, съдътъ ще постанови съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣмненитѣ Съд. Правила.

Трънь, 19 октомврий 1884 год.

Предсѣдателствующий: Тодоръ М. Ахтаровъ.

Подсекретарь: Н. Т. Карановъ.

2—(1502)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 2253.

Трънскій окръженъ съдъ, на основание ст. 850 до 854 отъ Врѣмненитѣ Съдебни Правила, обявява, че търси отклонившия се отъ съдебното слѣдствие Никола Баламезовъ, родомъ отъ г. Кишиневъ (Руссия), а въ послѣдне врѣме бившии околийскій началникъ въ Кула Видинска околия, България, обвиняемъ въ три престѣпни дѣяния.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на Никола Баламезовъ сж: на 30-годишна възраст, ръстъ срѣденъ, коса, вѣжди и очитѣ му сж кестеневи, съ брада, лице червеникаво чисто и носътъ кратъкъ.

Тоя съдъ умолява всякого, който би узналъ мѣстожителството на горѣпоменатий отклонившия се отъ съдебното слѣдствие, да го съобщи на най близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ Трънскій окр. съдъ.

Трънь, 19 октомврий 1884 год.

Предсѣдателствующий: Тодоръ М. Ахтаровъ.

Подсекретарь: Ив. Славовъ.

2—(1503)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 2299.

Трънскій окръженъ съдъ, съгласно опредѣлението си подъ No. 238, станало въ распоредителното му засѣданье на 29 септемврий т. 1884 година, и на основание ст. 850 отъ Врѣм. Съдеб. Правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившия се отъ предварителното съдебно слѣдствие Рангелъ Раденковъ, жителъ отъ село Баба, Трънска околия, а понастоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство.

Речения Рангелъ Раденковъ се обвинява въ запалване сѣното и сламата на брата си Георги Раденковъ отъ сѣщото село.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на Рангелъ Раденковъ сж: на възраст 26—27 годишенъ, ръстъ срѣденъ, коса руса, вѣжди тъмно-руси и лице пълно и червено.

Тоя съдъ умолява всякого, който би узналъ мѣсто-

жителството на Рангелъ Раденковъ, да го съобщи на най-близкитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ незабавно да го препроводятъ въ Трънскій окръженъ съдъ.

Трънь, 23 октомврий 1884 год.

Предсѣдателствующий: Тодоръ М. Ахтаровъ.

Секретарь: Г. Д. Капламаджиевъ

1—(1520)—3

Кюстендилскій окръженъ съдъ.

ОТГОВОРЪ НА ЗАЯВЛЕНИЕ.

Отъ Ненко Храновъ и Иванъ Копарановъ ж. изъ г. Радомиръ, срещу Мустафа Хюсеиновъ жителъ отъ село Калотинци (Радомирска околия), а понастоящемъ живущъ въ Македония (Турско.)

Преди два мѣсеци ни се връжи едно заявление чрезъ Търновското околийско управление и едно чрезъ Радомирското околийско управление, заявено въ Кюстендилскій окръженъ съдъ, отъ Мустафа Хюсеиновъ, чрезъ което заявление дига довѣрието отъ насъ двама, а именно: Ненко Храновъ и Иванъ Копарановъ, което довѣрие ни е предовѣрилъ горѣказанния Мустафа Хюсеиновъ отъ първитѣ му довѣрители: Хасана, Юсеина Махмудови, Шерифъ и Махмудъ Хаджи Селямови жители отъ село Кошарево (Бръзничка околия), и още спомѣнува въ заявлението си, че сме нарушили склучения между насъ економическия записъ. Господине предсѣдателю! отъ получванието ни поменжтото заявление и до днесъ не се намира на лице, нито пакъ е споменалъ въ заявлението заявителя Мустафа Хюсеиновъ кѣдъ се намира и гдѣ живѣе за да можеме да му отговориме на заявлението; заради туй молиме господине предсѣдателю да благоволите и направите нуждното распореджанье, за да се съобщи чрезъ Държавенъ Вѣстникъ на заявителя слѣдующия ни отговоръ: 1) самъ довѣрителя признава, че ние имаме помежду ни записъ, а сме го били нарушили, споредъ неговото казванье, а съ пълномощното което ние далъ не сме злоупотрѣбили нищо и слѣдователно не може да дига довѣрието отъ насъ; 2) освѣнъ това той нѣма право да дига довѣрието отъ насъ, защото ние несме вече негови повѣренници, а сме повѣренници на Хасана, Юсеина Махмудови, на Шерифа и Махмудъ Хаджи Селямови, и на основание чл. 1466 отъ Отоманскій Гражданскій Законъ, подъ който подназначенитѣ повѣренникъ е повѣренникъ не на първий повѣримъ, който го е опълномощилъ, но на дѣйствителний довѣрителъ, така щото подназначенитѣ може да бѣде отчисленъ (чл. 1521) само отъ истинскитѣ довѣрителъ, а не отъ първий неговъ повѣренникъ, който е престаналъ да бѣде такъвъ, щомъ като е предовѣрилъ дадената му довѣренность (чл. 1526); 3) ние като пълномощници на горнитѣ лица, за да се располагаме и продаваме имотитѣ имъ, ние сме ги продали, та затова немогатъ и нѣматъ отъ що да дигатъ довѣрието отъ насъ и самитѣ ни истински довѣрителъ, съгласно чл. 1523 Отъ сѣщия законъ, по който отчислението на повѣренника се счита отъ минутата, когато получи извѣстието писмено за неговото отчисление, но до тѣзи минута всичкитѣ торедически дѣла извърши ни отъ повѣренника оставатъ дѣйствителни въ пълната си сила, и 4) кол-

кото за сключений по между ни запись съ Мустафа Хюсеиновъ, нека се отнесе по законний път и ние сме длъжни да се защищаваме и да докажеме, че той, Мустафа Хюсеиновъ, е нарушил записа, а не ние; за което прилагаме три еднакви заявления, които слѣдъ като се завѣрятъ по установений редъ, едного да ни се възвърне, другото да се задържи въ сѣдѣтъ, а третото да се съобщи на Мустафа Хюсеиновъ чрезъ Държавний Вѣстникъ.

Кюстендилъ, 12 септември 1884 година.

Съ почитание сме: Ненко Храновъ.

Ив. Копарановъ.

Долуподписаний съ това удостоверявамъ, че на хилядо осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година октомври тринадесетий день, по поръчване на явившия се при мене Саздо П. Шулевъ членъ нотариусъ при Кюстендилския окръженъ сѣдъ, въ канцеларията на нотариуса Ненко Храновъ и Иванъ Копарановъ, жители изъ г. Радомиръ, азъ съобщихъ настоящия отговоръ отъ заявлението, чрезъ Държавенъ Вѣстникъ, на Мустафа Хюсеиновъ изъ село Калотинци, Радомирска околия, по настоящемъ живущъ въ Македония (Турция). По регистръ No. 778.

Членъ нотариусъ: С. П. Шулевъ.

2—(1467)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 9674.

Кюстендилския окръженъ сѣдъ, съгласно съ опредѣлението си подъ № 1263 станало въ распоредителното му засѣдание на 20 октомври т. г. и на основание ст. 850—854 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебни Правила, обявява за всеобщо знаеніе, че търси редовоя Димитрий Николовъ жителъ отъ с. Страдалово, Кюстендилска околия, който е избѣгналъ отъ гаубахта на Кюстендилската № 2 дружина и се обвинява въ кражба на брашно и пари ношно врѣме, изъ воденицата на Велинъ Соколовъ отъ сѣщото село Страдалово.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на Димитрий Николовъ сж: възраст двадесетъ и три годишенъ, рѣстъ срѣденъ, мустаци малки и черни, очи черни, лице черно, коса черна и съ облѣкло казионна шинала стара и чизми и шапка съ червена чоха отгорѣ.

Речений сѣдъ умолява всякого, който би узналъ мѣстожителството на Николова, да го извѣсти на най-близнитѣ полицейски власти, а тѣзи послѣднитѣ да го препроводятъ въ Кюстендилския окръженъ сѣдъ.

Кюстендилъ, 27 октомври 1884 година.

Предсѣдатель: Ив. В. Плакуновъ.

Секретари: Юр. С. Вазаровъ.

1—(1522)—3

Видинский окръженъ сѣдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 5585.

Видинский окр. сѣдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебни Правила, търси отклонившия

се отъ предварителното слѣдствие Георги Милосавовъ, бившии служащъ при Видинската телеграфо-пощенска станция, обвиняемъ като съучастникъ въ кражба чрезъ взломъ, на разни нѣща съ Йоцо Костадиновъ, изъ кръчмата на Михалъ Симовъ жителъ отъ г. Видинъ.

Обвиняемия Георги Милосавлевъ има слѣдующитѣ бѣлѣзи: години около 25, рѣстъ високъ, чело широко, носъ дългнестъ, очи руси, уста средни, коса руса, брада нема, вѣжди руси, лице дългнесто, мустаки малки и руси.

Който знае гдѣ се намира речений Милосавлевъ, се задължава да го представи на мѣстнитѣ власти, а тия послѣднитѣ се умоляватъ да го препроводатъ въ Видинский окр. сѣдъ.

Видинъ, 23 октомври 1884 год.

Предсѣдатель: Тр. Г. Гаази.

Секретаръ: Т. Х. Мирчевъ.

2—(1500)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 6054.

Варненския окръженъ сѣдъ, на основание ст. ст. 850 и 851 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебни Правила, дири жителя изъ селото Емиръ-Кьой, Добричка околия, а по настоящемъ съ неизвестно мѣстожителство, Али Кара-Ахмедовъ, обвиняемъ въ кражба на четири коня, принадлежащи на Савва Костандиновъ и Смайлъ Шакировъ, жителъ изъ селото Александрово, Добричка околия, който обвиняемъ се е отклонилъ отъ предварителното дирение, и който притѣжава слѣдующитѣ принети: 40 годишенъ, рѣстъ срѣденъ, брада черна и рѣдка, мустаки черни и вѣжди червеникави. Който знае гдѣ се намира горѣказаний обвиняемъ Ахмедовъ се задължава да съобщи на мѣстнитѣ власти, а тия послѣднитѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ Варненския окр. сѣдъ.

Варна, 22 октомври 1884 година.

Предсѣдатель: Ст. Кабакчиевъ.

Подсекретаръ: Вълкановъ.

1—(1517)—1

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 6426.

Руссенския окръженъ сѣдъ, на основание ст. 850—854 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебни Правила, дири отклонившия се отъ сѣдебното дирение Василь Недевъ, отъ г. Горня-Орѣховица, който се обвинява въ грабежъ.

Василь Недевъ е съ слѣдующитѣ отличителни черти: 24-годишенъ, рѣстъ възъ-високъ, очи сиви, коса възъ-руса, мустакитѣ му сега никнатъ и на лицето си има бѣлегъ отъ ударъ.

Който знае гдѣ се намира речений обвиняемъ задължава се да извѣсти на мѣстнитѣ власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ да го представятъ въ горѣпоменатия окръженъ сѣдъ.

Руссе, 22 октомври 1884 год.

Подиредсѣдатель: Л. Д. Марковъ.

Подсекретаръ: Д. Канчевски.

1—(1515)—1

ПРИЗОВКА

№ 1326.

Търновский окр. съдъ, на основание ст. 116 п. 2 отъ Вр. Съд. Правила, призовава Белялъ Чауша отъ с. Балванъ, а сега отсъствуещъ въ Турция, съ неизвѣстно мѣстожителство, иълномощникъ на баща си Хатибъ Ибряма, да се яви въ този съдъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, най-късно слѣдъ шесть мѣсеца, отъ послѣднийтъ пътъ на троекратно публикуване на тая призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на заявения срещу му гражданский искъ отъ Марина и Ивана Лазирови отъ село Балванъ, за потвърдяване продажбата на недвижими имущества, състоящи отъ 19 парчета нивя, гори, лозя и ливади.

Въ противенъ случай, ако не се яви, съда ще постъпи съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣменнитѣ Съдебна Правила и издаде заочно рѣшение.

Търново, 21 мартъ 1884 година.

Подпредсѣдатель: Х. Брусевъ.

3—(388)—3

Подсекретарь: С. Генковъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 308.

Долуподписаний дѣловодитель, обявлявамъ съгласно чл. 150, 151 и 152 отъ Отом. Търговски законъ, на почитаема публика, че Севлиеви окръженъ съдъ, съ опредѣленieto си подъ № 610 отъ 26 септември 1884 година, съгласно прошения на Иванъ Пенчовъ Велковъ, жителъ отъ г. Габрово го е призвалъ за простъ банкрутъ, на когото платежата на дълговетѣ се считатъ спрени отъ 24 септември 1884 год. т. е. отъ деньтъ на подаденото му прошение въ Севлиеви окръженъ съдъ.

Синдиси по массата на испадналии съ назначени г-да Христо Арнаудовъ и Стефанъ П. Недевъ, жители отъ г. Севлиево умоляватъ се всичкиѣ кредитори да съ представятъ или отнесътъ чрезъ тѣхни законни повѣреници до синдикатътъ въ г. Севлиево, отъ деньтъ на публикуването въ „Държавни Вѣстникъ“ съгласно чл. 236 отъ отом. Търгов. законъ въ единъ мѣсеченъ срокъ.

Членъ на Севлиеви окръженъ съдъ дѣловодитель по испаднаването:

Димитрий А. Икономовъ.

2—(1426)—3

Видинский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

Видинский мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣм. Съд. Правила, призовава бившия Видинский жителъ, а по настоящемъ живущъ въ г. Тютюнъ Джамаа (Турция). Тутунджи Адала Ахмедъ, да се яви самъ лично, или чрезъ свой законенъ повѣренникъ, въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ послѣдното троекратно публикуване на настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, въ Видинското мирово съдилище, за да отговаря на предявения срещу него искъ отъ Али-Шерифъ Ахмедъ изъ Видинъ, на сума 1935 хиляди деветстотинъ тридесетъ и петъ гр. заедно съ законната имъ

лихва по 12 на % годишно, за гдѣто е поръчителствувалъ за него предъ настояшикътъ Етемъ Ефенди Афузъ Алимовъ на джамиата въ г. Видинъ „Айше-Атунъ“.

Въ случай на неявяване, съдията ще постъпи съгласно т. 115 и 116 отъ съдопроизводството на гражд. дѣла. Видинъ, 25 юлий 1884 година.

Мировий съдия: П. Хиновъ.

Секретарь: Т. Цановъ.

3—(1042)—3

Силистренский мировий съдия.

ПРИЗОВКА

№ 4496.

Силистренский мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, призовава Бануха Дишовъ и съпругата му Тодора изъ с. Ада-Кьой (Романия) да се явятъ лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на Силистренското мирово съдилище, най-късно въ чегире-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“ за да отговарятъ на предявения срещу тѣхъ искъ отъ Илия Стратеско изъ г. Канарашъ (Романия) за 981 лева съ менителница.

Въ случай, че призованитѣ не се явятъ въ указанный чегиремесеченъ срокъ, мировий съдия ще постъпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово съдопроизводство.

Силистра, 2 октомври 1884 година.

Мировий съдия: Г. Братовъ.

Секретарь: В. Перфановъ.

1—(1425)—3

Балчикский мировий съдия.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Височесто Александръ I-ий Князь Българский, днесъ на двадесетъ и шестий день отъ мѣсець септември хиляда осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година, въ открито съдебно засѣдание Стефанъ Ивановъ, мировий съдия на Балчикската съдебна околия, разглежда гражданското дѣло подъ № 234 по описѣтъ отъ 1882 год. заведено отъ Илия Андреевъ (повѣренникътъ на Ганчо Добриевъ) жителъ отъ г. Добричъ, Варненский съдебенъ окръгъ, противъ Налбантъ Ибрахимъ Мехмедовъ бившия жителъ отъ г. Каварна, Балчикска съдебна околия, а по настоящемъ обитающъ въ Цариградъ (Турция), за искъ по единъ редовенъ записъ хиляда петстотинъ и петдесетъ гроша (1550 гр.). Призованъ отвѣтника съ призовка подъ № 211 обнародвана въ брой 41 Държавни Вѣстникъ на 8 май 1884 год. не се яви не самъ лично нито чрезъ законенъ свой повѣренникъ, да отговори на възбудениятъ искъ отъ страна на ищцовѣтъ повѣренникъ Андреева, който послѣдний се яви, както на осмий септември т. г. тѣй и днесъ по причина на отлаганията на дѣлото, и като си подкрепилъ искѣтъ въ отсъствието на отвѣтника по записъ издаденъ и подписалъ отъ самиятъ длъжникъ въ деветдесетата година на петнадесетий день отъ мѣсець зил-

каде (1873 год.) то на основание чл. 71, 103, 115 и 116 отъ съдопроизводството по гражданскитѣ дѣла подсѣдни на мировитѣ съдии, опредѣли задочно: осѣжда се задочно бившиятъ Каварненскій жителъ Налбантъ Ибрахимъ Мехмедовъ, да брой на Илия Андреевъ (пълномощникътъ на Ганчо Добриевъ) напълно: 1) (1550 гроша) хиляда петстотинъ и петдесетъ гроша; 2) разноскитѣ му 17 лева и 10 стотинки за обнародване призовката; 3) вторитѣ разноски за еднократно обнародване призовката; 4) сѣдебни и право за водение на дѣлото му разноски; 5) за настоящата резолюция публикуването ѝ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ троекратно. Настоящото е неокончателно и се издава съ право на апелъ предъ Вар. окр. сѣдъ, съгласно чл. 124 и 125 за същото съдопроизводство, въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ ищцовата страна отъ деньтъ на прочитанието въ окончателна форма рѣшението, което ще бѣде четено на 29 того, а за отсъствуващата страна отъ послѣдното обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“ решение задочно слѣдъ три дни.

Балчикскій мировий съдия: Ивановъ.

1—(1395)—3

Секретарь: Н. Гозбаровъ.

Силистренскій окръженъ сѣдъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 4315.

Силистренскій окръженъ сѣдъ, съгласно съ опредѣлението си подъ № 766 отъ 29 септемврий 1884 год. и на основание ст. 850 до 854 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившии се отъ предварително дирение Мустафа Хаджи Хасановъ, отъ село Салтъкларъ, Ак-Кадънларска околия, Силистренскій окръгъ, обвиненъ въ убийство на съселянина си Сюлюманъ Ахмедовъ.

Обвиняемиятъ Мустафа Хаджи Хасановъ е: на възраст 30—32 година, турчинъ, мухамеданецъ, ръстъ високъ, очи черни, вежди черни, мустаки черни (курмалъ), глава и брада бръснати и преднитѣ му долни два зѣба малко по голѣми отъ другитѣ зѣби. Облѣкло: антерия отъ читария съ бѣли и черни тънки прѣчки, поясъ половината аленъ и половината зеленъ, гащи отъ домашно черно платно безъ гайтанъ и на главата шаль коприненъ съ бѣло-черни и желти прѣчки.

За това се умоляватъ всички онѣзи господа, които биха узнали неговото мѣстожителство, да го съобщятъ на най близнитѣ полипейски и административни власти а тѣзи послѣднитѣ да го препроводятъ въ Силистренскій окръженъ сѣдъ.

Силистра, 6 октомврий 1884 година.

Предедатель: Т. Миковъ.

Секретарь: А. Каменковъ.

1—(1430)—3

Козлуджанскій мировий сѣдъ.

ПРИЗОВКА

№ 3042.

Козлуджанскій мировий сѣдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава бив-

шитѣ жители отъ село Кюмюрлюкъ: Белберъ-Оглу Яха, и Ахмедъ Фейзуллаховъ, Варненскій окръгъ, сега въ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ лично или чрезъ свои законни повѣренници въ Козлуджанското мирово сѣдилище, слѣдъ шесть мѣсеца отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на искътъ отъ 1950 гроша, и съ лихвитѣ имъ заедно, предявенъ отъ Варненската земледѣлческа касса, по единъ записъ отъ 29 мартъ 1292 година по егира).

Въ случай на неявяване, сѣда ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово съдопроизводство. с. Козлуджа, 4 октомврий 1884 година.

Мировий сѣдия: Ст. Дрѣновски.

1—(1443)—3

Секретарь: Коларовъ.

ПРИЗОВКА

№ 3043.

Козлуджанскій мировий сѣдия, на основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, призовава бившия жителъ отъ с. Кюмюрлюкъ: Ахмедъ Фейзоллаховъ, Варненскій окръгъ, сега съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ Козлуджанското мирово сѣдилище, слѣдъ шесть мѣсеца отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на искътъ отъ 1950 гроша, съ лихвата имъ заедно, предявенъ отъ Варненската земледѣлческа касса, по единъ записъ, отъ 14 януни-сани 1291 год. (па егира).

Въ случай на неявяване, сѣда ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово съдопроизводство. с. Козлуджа, 4 октомврий 1884 година.

Мировий сѣдия: Ст. Дрѣновски.

1—(1444)—3

Секретарь: Коларовъ.

Тутраканскій мировий сѣдия.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 3864.

Тутраканскій мировий сѣдия, съгласно опредѣлението си, станало въ сѣдебното му засѣдание на 5 юний т. г. и на основание ст. 850 отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила, обявява за всеобщо знание, че търси циганката Иванка Иванова Чакѣрова, жителка отъ село Българскій Кусуй, Тутраканска околия, която се е отклонила отъ сѣдебното дирение, и се обвинява въ кражба на разни вѣщи и пари отъ домътъ на Тодоръ Христовъ, отъ същото село.

Речената обвиняема, е на 30-годишна възраст, ръстъ срѣденъ, очи сиви и съ малкъкъ носъ. За това, който би узналъ сегашното мѣстожителство на горѣпоменѣтата, задължава се да събощи това на най близкитѣ полипейски власти, а тѣзи послѣднитѣ, се умоляватъ да я препроведятъ въ Тутраканскій мировий сѣдъ.

Тутраканъ, 10 октомврий 1884 год.

Мировий сѣдия: Братовановъ.

Секретарь: Г. Х. Ивановъ.

2—(1449)—3

Постоянната комисия при Вратчанский окръгъ, съвѣтъ, съгласен протокола на този съвѣтъ № 21 държанъ на 11 септемврий т. г. въ I-та му редовна сесия публикува слѣдующето:

ИЗВЛЪЧЕНИЕ,

Отъ протоколитѣ на Вратчанский окръженъ съвѣтъ, държани въ I-та му редовна сесия отъ 1 септемврий до 13 сѣдий 1884 год.

1. Съ протоколъ № 4 съвѣта е искалъ мнѣние; предъ видъ лошето положение на училищата въ Вратчанский окръгъ и тѣхното подобрене да се замени расхвърлянието недостигающата частъ отъ общинскитѣ доходи, за поддръжанieto на народнитѣ училища, съ налагане възъ поземелния налогъ една сума на ‰, споредъ нуждата и окладътъ на всяко село. Наложената за тѣзи цѣль сума, да се събира отъ надлежнитѣ кметове, заедно съ поземелния налогъ и да се внесе въ ковчежничеството, отъ гдѣто училищнитѣ настоятелства да истеглюватъ и разнасятъ по принадлежностъ.

2. Съ протоколъ № 5, съвѣта моли правителството, предъ видъ бѣдността на двѣтѣхъ околии въ Вратчанский окръгъ — Вратчанска и Орханыйска, и вслѣдствие окръжното предписаніе отъ Министерството за Вжтрѣшнитѣ Дѣла отъ 23 юний т. г. № 1363 и предъ видъ епидемическитѣ болести, които върлудватъ въ този окръгъ, да разреши по скорошното построяване на двѣтѣхъ болници въ Вратчанский окръгъ. — Въ Вратца I-класна и въ Орханіе II-класна; съ отпуснатитѣ за Вратчанската 10000 лева и за Орханыйската 5000 л.; и ако недостигнатъ тѣзи сумми, да отпусне или предвиди въ бюджета за идущата година, недостигающата сума за донскарванието имъ.

3. Съ протоколъ № 6, съвѣта опредѣлил: слѣдъ като се приведе въ извѣстностъ, каква сума трѣбва да даде Вратчанския окръгъ, за построяване зданието за „приютъ“ въ Карлуковскій мѣнастиръ; за учредяването на когото е рѣшено и потвърдено отъ надлежнитѣ власти; за да служи на тритѣхъ окръжи — Вратчанский, Пльвненский и Орханыйский, за приближище на престарели, слѣпи, недѣгави и пр. Постоянната комисия, при този съвѣтъ да я распредѣли споредъ народонаселението на всяка община въ окръга, и за това распредѣление, да моли окръжний управителъ, да застави общинитѣ всяка една да внесе въ расхода на бюджета си распределената за тѣзи цѣль сума отъ комисията.

4. Съ протоколъ № 8, съвѣта е искалъ мнѣние: ако мѣнастирътъ и неговитѣ имоти да сж отпуснати за да се учреди „приюта“; предъ видъ на това, че този мѣнастиръ е древенъ; има въ него нѣкои древни остани; и населението отъ Вратчанский и др. окръжи е приучено да ходи тамъ на поклонение и пр. Мѣнастирътъ да не губи своето значение т. е. да се построи въ него здание за „приютъ“ и мѣнастира да си остане съ първото си значение, въ когото да има двама монаси, като се поиска съгласието на духовнитѣ власти. Тѣзи монаси да се обдръжатъ отъ средствата на „приюта“ и отъ помо-

щитѣ; които ще се даватъ отъ разни посетители, които посещаватъ мѣнастира по религиозни обичаи.

5. Съ протоколъ № 9, съвѣта моли мѣстний окръженъ управителъ, предъ видъ подобрието конската порода въ Вратчанский окръгъ, да ходатайствова предъ висшето началство, за купуванието на 6 жребци, отъ които 4 за Вратчанската и 2 за Орханыйската околия — отъ тѣзи порода на коетѣ, която правителството би намѣрило за добро; и както е купувала за другитѣ окръжи.

6. Съ протоколъ № 10, съвѣта предъ видъ съвършеното лоше положение на патищата въ Вратчанский окръгъ; необходимо нуждното и бързо тѣхно поправаніе, както и вигодността на населението отъ Вратчанский окръгъ е опредѣлил: въ интереса на населението отъ Вратчанский окръгъ да искаже желаніе — тѣзгодишната пѣтна повинностъ, да се отбие отъ населението съ пари.

7. Съ протоколъ № 12, съвѣта е искалъ мнѣние и желаніе — селото „Уруци“, Орханыйска околия, Вратчанский окръгъ, да се преименува съ името „Гурко“.

8. Съ протоколъ № 14, съвѣта е разискалъ въпроса да се отвори и поддръжа едно окръжно реално или гимназиално училище въ г. Вратца, съ суммата отъ двѣтѣхъ трети лихви, въ земледѣлческитѣ каси въ този окръгъ — лихви припадаюци се на общинитѣ съгласно членовѣтъ: 38, 39 и 40 отъ устава на земледѣлческитѣ каси. Този въпросъ е отложенъ до утвърдението отъ надлежнитѣ власти протокола № 4 и вземанието мнѣнието на надлежнитѣ общини.

9. Съ протоколъ № 15, съвѣта е искалъ мнѣние; слѣдъ като сж вземе съгласието на жителитѣ отъ гр. Орханіе, този градъ да се преименува съ името на Негово Височество любимий на българскій народъ Господаръ „Александръ“, въ честь и слава нему.

10. Съ протоколъ № 16, предъ видъ на епидемическитѣ болести, които върлудватъ въ цѣлий Вратчанский окръгъ, съвѣта моли г-на Вратч. окръг. управителъ, да ходатайствова предъ висшето началство, да назначи частъ по-скоро единъ околийскій лѣкарь за орханыйската околия, а въ случай, че нѣма такъвъ, то да командирова привременно единъ лѣкарь за да дава медицинска помощ на болнитѣ въ Орханыйската околия.

11. Съ протоколъ № 18, съвѣта предъ видъ на това, че е било преустановено даванието въ заемъ пари отъ Вратчанската земледѣлческа касса, на гражданетѣ отъ г. Вратца; и предъ видъ, че тѣзи послѣднитѣ се участввали при съставянието капитала на тѣзи касса, както и че тѣ сж почти всичкитѣ отъ земледѣлческо съсловие е искалъ мнѣние: за напредъ да се даватъ на заемъ пари отъ тѣзи касса, и на жителитѣ отъ г. Вратца, както и на другитѣ земледѣлци, които сж земали учасие при съставянието капитала на тѣзи касса.

Вратца. 12 октомврий 1884 год.

Предсѣдатель: А. Сокачевъ.

Членъ-секретаръ: Г. Антоновъ.